

campus kollum

ieder uniek, samen sterk

Alles over
het nieuwe
bruisende
hart
van Kollum

Campus
Kollum

Centrum voor
Cultuur en Educatie

OPEN HUIS

zaterdag 12 oktober
van 13.00 - 16.00 uur
Gerrit Bleekerstraat 3
9291 BS Kollum

Probeer de bieb tot
het einde van het jaar:

GRATIS

ZO WERKT HET:

- 1 Kom in oktober naar Bibliotheek Kollum
- 2 Neem een id-bewijs mee
- 3 De pas is klaar terwijl u wacht
- 4 Tot 31 december 2019 leent u gratis

KINDEREN ZIJN GRATIS LID

Wist u dat de bieb helemaal gratis is voor kinderen? Voor iedereen tot 18 jaar maken we gratis een pasje aan waarmee kinderen zelf boeken, kinderfilms en tijdschriften lenen. Maakt u uw baby lid van de bieb, dan krijgt u ook nog eens een leuk BoekStart-koffertje cadeau.

BOETEVRIJ

Nooit meer een boete bij de bieb als uw boeken een dagje (of vooruit, een week) te laat zijn. Omdat we snappen hoe het is om alle ballen in de lucht te houden en dan óók nog om die inleverdatum te moeten denken.

JA, MAAR HOE DAN?

Een zorgverzekering kiezen én begrijpen, inchecken op het station, iets op Marktplaats zetten, d of toch dt, een DigiD of huursubsidie aanvragen: alle begin is moeilijk, maar oefenen helpt. Daarvoor heeft de bibliotheek websites en cursussen.

ontdekdebieb.nl/digitaalhuis

BIBLIOTHEEK AAN HUIS

De bieb is er voor iedereen, ook voor mensen die door ziekte of ouderdom niet meer naar de bieb kunnen komen. Dan komt de bieb namelijk naar u toe. Scholieren brengen en halen de boeken van uw keuze en maken óók even een praatje. De Bibliotheek aan Huis is gratis voor leden.

AANMELDEN?

Bel: 088 - 1656 123

[ONTDEKDEBIEB.NL/
BIBLIOTHEEKAANHUIS](http://ONTDEKDEBIEB.NL/BIBLIOTHEEKAANHUIS)

TEAM KOLLUM STAAT VOOR U KLAAR!

Bibliotheek Kollum is geopend van ma. t/m vr. van 13.30 tot 18.00 uur. En op za. van 10.00 tot 13.00 uur. Ook buiten openingstijden zijn we bereikbaar: 06-15 12 72 02 (Whatsapp) of bel 088-1656 123.

U LEEST DE WELKOMSTKRANT VAN CAMPUS KOLLUM. OP ZATERDAG 12 OKTOBER IS ER EEN FEESTELIJK OPEN HUIS IN CAMPUS KOLLUM, NADAT DE OFFICIËLE OPENING OP 11 OKTOBER HEEFT PLAATSGEVONDEN. SINDE BEGIN SEPTEMBER IS CAMPUS KOLLUM AL IN GEBRUIK. DE EERSTE BOEKEN ZIJN AL UITGELEEND IN DE BIBLIOTHEEK, DE EERSTE KOPJES KOFFIE GESCHONKEN IN DE COLLE, DE VERENIGINGEN EN SCHOLEN MAKEN AL DANKBAAR GEBRUIK VAN HET PRACHTIGE GEBOUW DAT KOLLUM RIJK IS GEWORDEN. IN DEZE KRANT LEEST U EEN MIX VAN VERHALEN DIE TEKENEND ZIJN VOOR HOE CAMPUS KOLLUM TOT STAND KWAM, WAT DE CAMPUS BETEKENT VOOR HET DORP EN DE REGIO EN HOE OOK U DAAR AAN BIJ KUNT DRAGEN. VAN HARTE WELKOM OP 12 OKTOBER EN GRAAG TOT ZIENS IN CAMPUS KOLLUM!

In Campus Kollum komt alles bij elkaar

TOEN ERIE DAM IN 2015 OP 64-JARIGE LEEFTIJD MET PENSOEN GING HAD HIJ GOED VOOR OGEN WAT HIJ WEL EN NIET WILDE. NIET VEEL LATER KWAM HET VOORZITTERSCHAP VOOR HET STICHTINGSBESTUUR OP ZIJN PAD. ERIE VERTELT OVER DAT PROCES, EN OVER WAT HET BELANG EN TOEKOMST VAN DE CAMPUS IN ZIJN OGEN ZIJN.

"Wat ik voor mezelf had bedacht is dat ik alleen dingen wilde gaan doen die ik persoonlijk leuk vind en waar ik achter sta. Na omzwervingen over de hele wereld wilde ik weer iets voor het dorp gaan doen. En ik wilde niet meer oneindig lang vergaderen, ik wil dat er iets gecreëerd wordt. Natuurlijk wilde ik ook wel gaan genieten van mijn pensioen. Dat was tegelijk het moment dat ik hoorde van een stichtingsbestuur voor Campus Kollum."

Zoektocht naar een voorzitter

"Er waren al een aantal leden voor het bestuur, maar men was op zoek naar een onafhankelijk persoon voor de rol van voorzitter. Wat volgde waren een aantal oriënterende gesprekken. Erie: "Ik heb meteen gezegd dat ik helemaal achter de bouw van de campus stond. Onderwijs is belangrijk voor ons gebied en de combinatie van cultuur en educatie sprak me aan. Natuurlijk moest ik er wel even over nadenken en besprak ik het thuis. Gelukkig zag mijn vrouw meteen dat het echt iets voor mij was. 'Je bent een projectenman, en dit is een project', zei ze."

IK HEB ME ALS VOORZITTER PERSOONLIJK BEMOEID MET DE MENSEN DIE BEZWAAR MAAKTEN

En een project werd het. Het was nogal wat, wat op Erie afkwam. "Ik besepte heel goed dat mijn rol niet vrijblijvend was, dat er besluiten moesten worden genomen en dat we hobbels zouden tegenkomen.

Ik kon meteen aan de bak als voorzitter. Het eerste wat ik met het bestuur heb uitgezocht, is waar de risico's lagen. Er was op dat moment nog geen vergunning en het bestemmingsplan was nog niet goedgekeurd. En er waren bezwaren. Daar heb ik me in verdiept."

"In mijn werkzame leven heb ik geleerd dat je zorgvuldig moet omgaan met omwonenden en betrokken in een project van dergelijke omvang. Dat is een heel nauwkeurig proces. We waren als stichting nog niet opgericht maar dat zou ook weinig zin hebben gehad als de bezwaren niet uit de weg gewerkt zouden zijn. Met bezwaren zouden we nog veel verder van huis zijn. Ik heb me als voorzitter persoonlijk bemoeid met de mensen die bezwaar maakten. Uiteindelijk is de zaak daarmee opgelost, al moet ik toegeven dat de communicatie beter had gekund. Dat is geen boze opzet geweest, het is gewoon niet iets wat we dagelijks doen in een gemeente als deze."

Veiligheid voorop

"Ik weet nog dat we het contract tekenden met de aannemer. Dat was in de zomer bij mij in de tuin. We hebben toen met elkaar afgesproken dat veiligheid voorop moest staan. Vanwege de omliggende basisscholen, vanwege de omwonenden. Communicatie over alles wat er gebeurde was daarbij een pré. Dat is uitstekend opgepakt door aannemer Hesco Bouw en Douwe Veltman als verantwoordelijke en aanspreekpunt op de bouw."

"Persoonlijk vond ik het een hoogtepunt om voor de eerste keer echt door het gebouw te lopen. Je hebt zo lang op papier zitten te turen en als je daar dan komt dan is dat echt een wauw-moment. Binnen het bestuur hebben we ook veel hoogtepunten beleefd. We hebben veel samen meegemaakt. Over het algemeen probeer ik de zaak met de nodige humor bij elkaar te houden. Als ik zie dat ergens de hakken de grond ingaan dan probeer ik dat met een relativerende opmerking te zorgen dat ze er weer uitgaan."

"Ik woon sinds 1980 in Kollum maar ik ben niet een echte Kollumer. Dat is ook een van de redenen dat ik bij mijn

pensioen in 2015 heb gezegd 'nu wil ik weer iets voor het dorp doen'. Na veel omzwervingen op zakelijk gebied had ik nu weer de kans. De campus is op mijn pad gekomen, net als het Kollumer Oproer, waar ik met veel genoegen aan heb gewerkt. Ik vind het ook belangrijk dat Dokkum en Kollum elkaar gaan versterken. Ik zie Dokkum als de grotere broer van Kollum. Met elkaar zijn we Noardeast-Fryslân en we moeten onderzoeken hoe we elkaar kunnen versterken."

MET ELKAAR ZIJN WE NOARDEAST-FRYSLÂN

Een levendig gebouw

"In Campus Kollum komt alles bij elkaar. En we kunnen zoveel met elkaar. Het is een gebouw voor cultuur en educatie. Ik zie dat dat in elkaar kan overvloeien in het gebouw. Jongelui kunnen in aanraking komen met cultuur, het theater heeft een programma dat de jeugd aanspreekt, daar word ik enthousiast van. De jeugd wordt aangezet om bij de bibliotheek binnen te lopen, de bibliotheek heeft op haar beurt de lezers van de toekomst gewoon in huis. Maar ik zou het ook zo fijn vinden als we verder denken dan de gebruikers van nu, dat vervolgscholen kennismaken met de campus, dat de basisscholieren leren wat de kansen zijn, dat bedrijven zich presenteren aan de jeugd. Daar wordt het een levendig gebouw van, ook naar de omgeving toe."

"De bewoners van het gebouw, de vier partijen, moeten dat gaan waarmaken. Het is in hun gebouw. Wij zijn er als bestuur om toe te zien op de exploitatie. We zijn er niet om winst te maken, maar om de boel in de zwarte cijfers te houden. Nu de investering achter de rug is en het met die financiën allemaal goed is gekomen, moeten we ook zorgen dat die exploitatie goedkomt. Dat de campus vol doet aan datgene wat we elkaar beloofd hebben."

COLOFON

Deze krant werd gemaakt in opdracht van Stichting Campus Kollum en verscheen op woensdag 9 oktober huis-aan-huis bij de Kollumer Courant, Nieuwe Dockumer Courant en De Feanster.

Oplage: 50.670 | Redactie: Gerrit Barkmeijer, Jaap Holvast en Thea van der Schaaf | Tekst: Thea van der Schaaf | Fotografie: Lianne van der Ploeg en Marcel van Kammen | Vormgeving en druk: NDC mediagroep

Campus Kollum Gerrit Bleekerstraat 3 | 9291 BS Kollum | www.campuskollum.nl

ZICHTBAARHEID EN VERBINDING

'We hebben elkaar **letterlijk omarmd**'

EÉN GEBOUW, VIER PARTIJEN, HONDERDEN GEBRUIKERS DIE ELKAAR IEDERE DAG TEGENKOMEN HIER. HOE KIJKEN DE VERSCHILLENDE PARTIJEN TEGEN DE SAMENWERKING AAN? HOE HEBBEN ZE ZICH VOORBEREID EN WAT VERWACHTEN ZE STRAKS? AAN HET WOORD ZIJN PAULIEN SCHREUDER, DIRECTEUR/BESTUURDER VAN BIBLIOTHEKEN NOORD FRYSLÂN, SJOERD DE JONG, DIRECTEUR VAN LAUWERS COLLEGE EN BEA KROEZE, DIRECTEUR VAN PITER JELLES IMPULSE. PACHTER VAN DE COLLE THEO WITTEVEEN DOET VERDEROP IN DEZE KRANT ZIJN VERHAAL.

Paulien: "Heel lang geleden zou de bibliotheek in Kollum dreigen te verdwijnen. Daar is, zo heb ik begrepen, heel veel actie voor gevoerd. In de regiovisie die is ontwikkeld voor de bibliotheken is besloten dat de bibliotheek in Kollum zou blijven. Oorspronkelijk was het plan nieuw te bouwen en samen te gaan met het basisonderwijs. Toen dat traject vastliep kwam het voortgezet onderwijs in beeld. Zij hebben ons letterlijk omarmd."

Blokkendozen

Bea: "En we omarmen jullie nog steeds. Zeker in krimpgebieden moet je wel samenwerken om voort te blijven bestaan. Sinds ik hier kwam werken in 2006 ging al het verhaal dat de huisvesting van Piter Jelles gedateerd was, en eigenlijk zo goed als afgeschreven. 'Binnenkort' zou er nieuwe huisvesting komen." Sjoerd vult aan: "Zo'n 7 jaar geleden werd dat concreter. Het was in de zomervakantie dat we met ons allen bij elkaar werden geroepen. Volgens mij is toen het woord 'Campus' voor het eerst gevallen." Bea: "Ik dacht wel van 'eerst zien, dan geloven', omdat het plan al zo vaak op tafel had gelegen. Maar stiekem hoopte ik op een eindelijke doorbraak. Toen Sweco bij de plannen betrokken werd, wist ik dat het menens was." Paulien: "Het was het startmoment van heel veel sessies, waarin we werkten aan een plan van eisen." Bea: "We zijn begonnen met kijken naar wie we zijn, waar we voor staan, hoe de verschillende organisaties in elkaar zitten en hoe we de Campus voor ons zagen. Het mooie is dat doordat je er met verschillende partners in zit, je elkaar daarin kunt complementeren." Sjoerd: "Je moet de verbinding zoeken."

HET WAS VEEL SPANNENDER GEWEEST ALS WE VANUIT TWEE AFZONDERLIJKE LOCATIES NAAR EEN NIEUW GEBOUW ZOUDEN ZIJN GEGAAN

Bea: "We zijn dan wel beide een school voor voortgezet onderwijs in Kollum, de verschillen zijn best groot. Het Lauwers is er voor VMBO en Mavo en Impulse voor Mavo, Havo en VWO. Christelijk en openbaar, niveaus die uit elkaar lopen; we hebben ieder zo onze eigen doelgroep. Je had in het verleden niet veel met elkaar te maken dus ook weinig contact. Op het moment dat je zo'n traject ingaat met elkaar, word je gedwongen elkaar te leren kennen. Op die kennismaking hebben we veel ingezet de afgelopen jaren. Als school, bestuur, maar ook de teams en leerlingen hebben kennism gemaakt en samen hebben we gekeken naar wat de overeenkomsten zijn. We kwamen er al heel snel achter dat onze visie op onderwijs heel dichtbij elkaar ligt. Dat maakt ook

Bea Kroeze, Paulien Schreuder en Sjoerd de Jong

dat we een gezamenlijke visie op onderwijs en een gezamenlijke ambitie hebben kunnen opstellen. Dat gaat niet van de een op de andere dag, dat is wel een proces van de afgelopen drie jaren geweest waar op we constant met elkaar en met externe deskundigen in gesprek zijn geweest.

Sjoerd: "Het tijdelijke onderkomen met elkaar is daarom als integratieproces het meest geweldige proces geweest dat je je voor kunt stellen. Het was veel spannender geweest als we vanuit twee afzonderlijke locaties naar een nieuw gebouw zouden zijn gegaan."

Vreemde eend in de bijt

Voor zowel de bibliotheek als het dorpshuis geldt dat laatste wel. Zij betreden vanuit een zelfstandige positie een gebouw met de andere partijen. Paulien: "En dan zijn we als bibliotheek ook nog een beetje een vreemde eend in de bijt. Samenwerking is voor ons niet nieuw, we zijn zelfs van mening dat we niet meer zonder kunnen. Stand alone bibliotheken worden dan ook niet meer gebouwd. Maar een dorpshuis, een bibliotheek en voortgezet onderwijs, die combinatie bestaat niet in Nederland. Wat ik daarom des te bijzonder vind, is dat er al vanaf de eerste dag dat we met elkaar in gesprek waren, een heel erg gemeenschappelijk gevoel was. Ik heb al heel wat van dit soort processen in verschillende organisaties meegemaakt, ik kan met recht zeggen dat dit vrij uniek is."

Zelfs over de keus voor het gebouw waren de partijen het unaniem eens. Paulien: "Dit gebouw visualiseerde voor mij precies wat ik in mijn hoofd had. De plek en de zichtbaarheid van de bibliotheek, De Colle in het hart van het gebouw en de scholen daar omheen, ik was meteen overtuigd." Bea: "Deze architect heeft heel goed

geluisterd naar het verhaal dat we letterlijk hebben verteld aan de inschrijvers. Ontmoeting, transparantie en zichtbaarheid waren daarin belangrijke woorden." Sjoerd: "De eerste keer dat ik daadwerkelijk in dit gebouw rondstapte, vond ik echt een hoogtepunt. 'Jonge jonge wat is dit mooi' dacht ik. Je hebt de maquette gezien, je hebt meegedacht over indeling en inrichting en dan stap je daar letterlijk in naar binnen. Heel bijzonder."

ONTMOETING, TRANSPARANTIE EN ZICHTBAARHEID

De verbinding

Paulien: "De bieb is tegenwoordig veel meer dan boeken. Leerlingen van de scholen kunnen onze oudere doelgroep helpen bij de cursussen die we ze aanbieden, maar ook aan de leesbevordering van de leerlingen zelf kunnen we op een praktische manier in samenwerking met de scholen aan werken. Op de makersplaats die in veel bibliotheken al een groot succes is, hebben leerlingen de ruimte praktisch aan de slag te gaan. De verbinding met alle Kollumers, lid of geen lid, zien we ook voor ons. Soms is de bibliothecaris de enige persoon die ze op een dag spreken. Die mensen kunnen hier prachtig in de foyer zitten en een kopje koffie bij de Colle krijgen. Tuurlijk blijven de boeken en het lezen belangrijk, maar er is zoveel meer waar de bieb voor staat." Bea: "We hebben heel veel plannen en dat geeft zoveel energie. Wat kunnen we veel." Sjoerd: "15 jaar geleden waren we lang zo klaar niet geweest voor een samenwerking als deze."

De kleuren van Campus Kollum

AAN DE BUITENKANT IS HET EEN GEBOUW DAT NIET EENS DIRECT HEEL ERG OPVALT. DE INGETOGEN SCHUTKLEUR ONTHULT WEINIG VAN WAT ER AAN DE BINNENKANT TE ZIEN IS. WANT DAAR IS HET LICHT, RUIM, WIT, ORGANISCH. MET DIE KLEUREN ALS EYE-CATCHER, ZOALS ZE WERKELIJK VAN DE WANDEN KNALLEN. HET IS DE UITVOERING VAN HET ONTWERP DAT ARCHITECT FOPPE HOEKSTRA VAN VAN MANEN EN ZWART MAAKTE BINNEN HET BOUWTEAM VAN AANNEMER HESCO BOUW ONDER LEIDING VAN RALF HOLTHUIS. ZE NEMEN ONS MEE IN HET VERHAAL OVER HOE CAMPUS KOLLUM VOOR HEN TOT STAND KWAM.

Foppe: "Waar we aan de buitenkant kozen voor een ingetogen schutkleur, passend binnen de omgeving van het gebouw, zochten we het binnen in lichte en frisse tinten. Door de combinatie van het witte van de wanden en lichte houtstructuur op de vloer, konden we met stevige kleuren werken voor accenten in het gebouw. Elk onderwijsdomein heeft een eigen kleur, het dorps huis heeft een kleur, en de bibliotheek heeft een eigen kleur. Bij iedere kleur hebben we gezocht naar de juiste tint. Het paarse van De Colle staat voor uitgaan en feesten. De afdeling techniek binnenste onderwijs kreeg een staalblauwe kleur blauw. Zo kreeg iedere plek in het gebouw een thema met een kleur die er bij past." En ook al zijn de kleuren vrij

uitgesproken, ze vielen vrij gauw op hun plaats in overleg met de gebruikers. Ralf: "Dat zijn hele mooie sessies geweest, nog in de oude De Colle. We hadden alle kleuren uitgewerkt op moodboards en over de grond verspreid. Met elkaar hebben we de keuzes gemaakt."

Foppe: "De start van het project was ook al zo bijzonder, nog in de oude school die hier stond. Met alle gebruikers en belanghebbenden, maar ook met alle inschrijvende partijen, waren we hier in een bijeenkomst. Daarin werd verteld over de droom voor dit gebouw in Kollum. Daar konden we naar luisteren en vragen over stellen. Vervolgens was het aan ons om ons plan te maken, zonder verdere tussenbijeekoms. Dat was best spannend, want waar zet je op in? Maar er werden tijdens de bijeenkomst een paar dingen gezegd, die ook duidelijk in de formele uitvraag stonden, en daar zijn we mee aan het puzzelen gegaan."

Wat was het, dat jullie triggerde in die droom?

Ralf: "Dat had te maken met de samensmelting van verschillende functies, waarbij ieder nog wel een eigen identiteit en functionaliteit zou houden. Dat is een soort spanningsveld, waarvan ik weet dat andere partijen er niet uit kwamen. Samen maar ook weer niet samen. Jij had in je ontwerp heel snel die lijn te pakken, Foppe." Foppe: "Klopt, maar dat was mede door de houding van jullie als aannemer. Waar andere partijen nog wel eens willen sturen in het ontwerp, heeft Hesco gezegd 'bedenk iets goeds, iets passends, neem daarin de vrijheid en werk daaraan'. Dat viel op in onze samenwerking. Ik heb je meerdere keren horen zeggen, 't wordt jouw ontwerp Foppe.'" Ralf: "Natuurlijk moest het binnen de financiële kaders passen, dat is altijd spannend. Maar wat ik weet is dat een architect ruimte en vrijheid in zijn hoofd nodig heeft. Als de druk hoog is, is er minder creativiteit. Foppe heeft hier echt de tijd en rust voor genomen en gehad, en dat zie je terug. Uiteindelijk vind je elkaar in zo'n proces. We hebben op heel weinig plekken echt concessies hoeven doen."

Tja en toen pas zagen ze de opdrachtgever weer tijdens de presentatie. Ralf: "Dat ons plan er als beste uitkwam hadden we niet direct door tijdens de presentatie he?" Foppe: "Nee je weet het op dat moment eigenlijk helemaal niet. Andere partijen doen ook hun stinkende best, die pakken ook uit met mooie maquettes en video's, dat weet je zeker. Maar hoe het dan valt dat hoor je achteraf pas echt goed, niet tijdens de presentatie. Dat verliep allemaal vrij formeel."

Wie belde wie?

Foppe: "Ralf belde mij en zei 'Foppe, jij gaat het de komende tijd heel druk krijgen'. Toen wist ik al genoeg." Ralf: "We blijven bij Hesco nuchtere Groningers maar toen waren we zeker heel blij. Een prachtig gebouw als referentie

naar de toekomst toe." Foppe: "De blijdschap ging wel snel over in de druk om te stukken allemaal technisch klaar te maken voor vergunning en uitvoering." Ralf: "Die druk was er zeker, maar omdat we in de voorfase al heel intensief hadden samengewerkt, en veel gas hadden gegeven, hadden we daar in de rest van het proces veel baat bij. De planning heeft nooit onder druk gestaan. We konden zelfs drie maanden te vroeg opleveren, dat zie je bijna nooit, zeker in deze tijd niet."

Toen kon de bouw daadwerkelijk starten. Ralf: "Je ziet dat voordat je start met de bouw dat iedereen een beetje angstig is. Wat gebeurt er, hoeveel overlast hebben we. Totdat je de bouwkeet hebt staan en daadwerkelijk gaat beginnen. Dan blijkt dat de uitvoerder best benaderbaar is. En dat als er een keer wat gebeurt dat we dat binnen een uur weer opgelost hebben. Dat gaf zoveel vertrouwen dat voordat we de grond uit waren, er al heel veel rust in de buurt was."

Had het gebouw er met meer budget anders uitgezien?

Foppe: "Er staat nu een geweldig gebouw dat paste binnen het budget. Het ziet er bijzonder uit, het zit goed in elkaar en het is duurzaam, maar we zitten nog wel op het gas." Ralf: "Ik denk dat als er extra budget was geweest dat er nog meer was ingestoken op duurzaamheid. Er liggen nu meer dan 200 panelen op het dak en het gebouw is thermisch gezien heel goed, alleen op het gas aangesloten. Daar had met name de extra sprong in gezeten." Foppe: "Duurzaamheid was ook minder belangrijk in de uitvraag. Hier ging het om een functioneel gebouw waar iedereen een fijne plek had, iedereen herkenbaar zat in een gebouw, wat er bijzonder uitzag. Daarnaast moest het voldoen aan de duurzaamheidseisen die gesteld worden." Ralf: "Maar denk nou niet dat het geen duurzaam gebouw is, want qua duurzaamheid krijgt het gewoon een 9, maar net geen 10. Dat is alles behalve een niet-duurzaam gebouw."

Wat vinden jullie zelf de mooiste plek in het gebouw?

Ralf: "Bij de trap omhoog, het daglicht van boven daar in combinatie met de verschillende kleuren, dat vind ik de mooiste plek." Foppe: "Voor mij is dat het hart van gebouw. Daar waar je bij binnenkomst de scholen, het dorps huis en de bibliotheek in een keer ziet. En wanneer je dan doorloopt, het lichter wordt." Ralf: "Al blijft de buitenkant natuurlijk ook bijzonder. Met een ingetogen uitstraling en toch de letters op de gevel, die van kleur veranderen. Dat is nog wel een leuk detail, want dat hebben we gedaan op verzoek van toenmalig wethouder Maasbommel. In de maquette zaten die lampjes namelijk ook. Aan het einde van de presentatie vroeg hij of die er ook in kwamen. Toen kon ik natuurlijk niet meer terug. We hebben die belofte ingelost. En zeg nou zelf, wat is nou een kameleon die niet meekleurt."

RALF: BIJ DE OPLEVERING VAN HET GEBOUW KREGEN WE VAN DE VOORZITTER VAN DE CAMPUS EEN CERTIFICAAT VAN WAARDERING, ALS SPONTAAN IDEE. HEEL MOOI OM ZOIETS IN ONTVANGST TE NEMEN, EEN GROOT COMPLIMENT AAN HET TEAM WAT HIER AAN GEWERKT HEEFT.

Ralf Holthuis en Foppe Hoekstra

lauwers college

voor jou

vmbo basisberoepsgericht (BB)
vmbo kaderberoepsgericht (KB)
mavo (Vakbekwaam)

Ook voor jou

Op onze school is iedereen van harte welkom. Of je nou een doener bent, of goed bent in wiskunde, muziek of talen. We helpen je te ontdekken waar jij in uitblinkt en helpen je op pad om je dromen waar te maken. Op onze school ben je veilig, je bent er thuis. Je kunt op ons vertrouwen, en wij vertrouwen jou.

Onderwijs op maat

Met GO! krijg je als nieuwe leerling precies wat je nodig hebt. Dat noemen we gepersonaliseerd onderwijs. Bij elk vak werk je op jouw eigen niveau. Je coach en andere docenten houden goed in de gaten hoe je het doet. Als zij denken dat je een hoger niveau aankunt, mag je dat proberen. En heb je juist wat moeite met bepaalde leerstof? Dan helpen we je daar extra bij.

Samen met je coach

Elke week heb jij samen met je coach een persoonlijk gesprek. Je bespreekt dan de planning van de komende week en of je je doelen hebt behaald. Ook krijg je tips van je coach en kun je vragen stellen. Je ouders worden een paar keer per jaar uitgenodigd om samen met jou en je coach te bespreken hoe het gaat op school en welke doelen jij wilt behalen.

Kom sfeer proeven!

- **Doedagen & voorlichtingsavonden:**
dinsdag 5 november 2019
donderdag 14 november 2019
- **Open dag:**
donderdag 23 januari 2020

Kijk voor details op
lauwerscollege.nl

De Colle een plek voor nieuwe herinneringen

IN HET HART VAN CAMPUS KOLLUM VIND JE DE COLLE. EEN PLEK VOOR ONTMOETING, SAMENZIJN, VERENIGING OF VOORSTELLING. DE INRICHTING VAN DE COLLE IS BEDACHT DOOR BAUKJE VAN DER STEEG VAN DESIGNANDERS. ZE VERTELT OVER WAT DE COLLE VOOR HAAR HEEFT BETEKEND EN HOE ZE TOT DEZE INRICHTING KWAM.

Baukje van der Steeg is geboren en getogen in Kollum, voor ze uitvloog, studeerde en verliefd werd in Utrecht, op een man uit Kollum. Toch was het plan nooit om terug te keren. Samen bouwden ze in Utrecht een leven op en kregen zoon Thies. Totdat Baukje twee jaar geleden heel sterk het gevoel kreeg dat ze wél terug wilde. "We reden voor de duizendste keer over de Skieding van Kollum naar Utrecht toen ik tegen Jan zei 'ik wil terug!'"

MIJN EERSTE FILM HEB IK IN DE COLLE GEZIEN

Ze was nog maar net terug verhuisd naar Kollum vanuit Utrecht, het huis was nog niet eens klaar, toen de inrichting voor De Colle al op haar pad kwam. "Ongelooflijk dat ik mocht gaan werken aan de plek waar ik zelf zoveel herinneringen aan heb. Mijn eerste film heb ik in De Colle gezien, Topgun was dat. Een playbackshow of een toneelvoorstelling, een familiefeest

of muziekles, je ging ervoor naar De Colle. Naar De Colle gaan was voor ons als gezien een uitje, een beleving."

Gebouw met aanzien

"Hoe mooi is het dat De Colle deze nieuwe plek heeft gekregen, in zo'n verrassend gebouw dat zoveel aanzien heeft. Het is weer een plek waar je afspreekt met je vrienden, met je familie een feestje viert, waar je wacht tot de voorstelling in de grote zaal begint en waar je als zzp'er een werkplek vindt. Dat is de basis geweest voor het ontwerp dat wij hebben gemaakt voor de inrichting."

Als die goede kroeg

Natuurlijk kon het plan voor de inrichting niet om de uitgesproken kleuren die de campus heeft, heen. Baukje: "Dat paars van De Colle, dat staat als een huis. We hebben het paars in de inrichting versterkt met grijs- en geeltinten, gewerkt met hout en een donkerdere vloer en plafond. Het moest in dat hele grote, open, ruime en lichte gebouw als die goede warme, knusse kroeg gaan voelen en dat is gelukt."

Een goede bar is de basis van iedere kroeg. De bar kreeg een vertrouwd karakter in een nieuw jasje, en loopt qua vorm helemaal mee met de ruimte. "We kozen voor cognackleurig leer voor de banken. In de stoelen komt het paars terug. De ruimte is beperkt, maar het zitgedeelte spreidt zich buiten De Colle uit de foyer in. Voor ons gevoel is dat het dorpsplein van Kollum."

Hoog boven dat dorpsplein pronkt een enorme foto van oud Kollum. Ook in

de theaterzaal werd gekozen voor iets groots. Baukje: "Er moest iets op die wand gebeuren, zonder dat het ging schreeuwen." Het element van 40 vierkante meter met verschillende kleuren hout, is subtiel, maar geeft met de verlichting in de zwarte ringen aan het plafond iets theatraals aan de zaal.

Dat het klopt

Nu het af is, kijkt Baukje terug op een project dat bijzonder begon. "Wij waren al aan het werk met de inrichting nog voor de pachter bekend was. Toen die in beeld kwam, zijn we onze ideeën op zijn wensen af gaan stemmen. Hij moet zich hier thuis voelen dus moesten we samen tot iets komen dat vertrouwd voelt en klopt. Dan pas kan het gaan werken voor de bezoekers die hier komen. Ik liep nog in de oude De Colle rond en dacht 'wat hebben we hier wat meegemaakt! Ik hoop dat de jeugd dat hier straks ook weer heeft."

ER MOEST IETS OP DIE WAND GEBEUREN, ZONDER DAT HET GING SCHREEUWEN

Baukje van der Steeg begon in 2013 met Annemarie Dijkhof het ontwerp bureau Designanders. Annemarie werkt vanuit Amsterdam, Baukje vanuit Kollum aan interieurs voor woon- en werkomgevingen.

De Colle **logische** stap voor Theo Witteveen

DE NIEUWE PACHTER VAN DORPSHUIS DE COLLE LIET EEN TIJDJE OP ZICH WACHTEN. EIND JUNI KONDEN ER NA EEN LANGE PERIODE HANDEN WORDEN GESCHUD MET THEO WITTEVEEN UIT BUITENPOST. HIJ IS DE GASTHEER VOOR HET DORPSHUIS, IN EEN DORP EN REGIO WAAR HIJ GEEN ONBEKENDE IS OP HORECAGEBIED. MET ZIJN CATERINGBEDRIJF BESTIERT HIJ DE NODIGE FEESTEN EN PARTIJEN, DAARNAAST IS THEO UITBATER VAN DE SPORHAL IN KOLLUM EN SPORT-KANTINE IN SURHUISTERVEEN.

De Colle is een logische stap voor Theo, al was het geen soepele. Hij vertelt: "Al vanaf 2012 ben ik betrokken bij een eventueel gastheerschap van De Colle. Destijds spraken we over overname van de oude Colle. Toen duidelijk werd dat er nieuwbouw zou komen, was overname van het oude voor mij geen optie meer. Met de voormalige beheerder had ik goed contact, we maakten gebruik van elkaars spullen en ruimtes. We zijn ieder onze eigen weg gegaan maar hebben wel regelmatig gebrainstormd over wat een nieuwe Colle zou moeten vervullen. Toen duidelijk werd dat hij geen pachter zou worden van de

nieuwe Colle in de campus, ben ik door het bestuur benaderd voor deze functie. Dat heeft wat tijd gekost, maar uiteindelijk zijn we er gezamenlijk uit gekomen. Ik ben er blij mee, het is een prachtige uitdaging. Ik had ook wel kansen gezien in verbouw van de oude Colle met daaromheen een campus en kindcentrum, maar ook deze nieuwe Colle is mooi, in dit prachtige gebouw.

De nieuwe programmacommissie van De Colle heeft een mooi en gevarieerd programma opgezet. Wij hebben er zin in dat aan te vullen met heel veel nieuwe

NIEUWE DINGEN VERZINNEN, DE TENT VOL MENSEN KRIJGEN

activiteiten. Het is echt een uitdaging waar onze passie ligt. Nieuwe dingen verzinnen, niets dat te gek is, de tent vol mensen krijgen. Samenwerking staat daarin voorop. Met de scholen en de bibliotheek is er veel mogelijk om de ruimte die we letterlijk en figuurlijk hebben optimaal te benutten."

Volksdansen voor het plezier

UIT JE DAK GAAN VAN PLEZIER, HET DUBBEL LIGGEN VAN HET LACHEN, HET DELEN VAN LIEF EN LEED, DE GEZELLIGHEID EN DE CONTACTEN; DE DAMES VAN DE VOLKSDANSGROEP KUNNEN WEL TIEN REDENEN VERZINNEN WAAROM HET ZO LEUK IS OM BIJ ELKAAR TE KOMEN, ZONDER DAT MUZIEK OF DANS DAAR IN VOOR KOMT.

Natuurlijk dansen ze, want beweging is gezond, en instructrice Dinie neemt altijd mooie muziek van over de hele wereld mee, waar ze veel over weet te vertellen. Maar het dansen is ondergeschikt aan waar de dames voor komen; het samenzijn en de ontspanning eens in de veertien dagen op dinsdagmiddag in De Colle.

Zolang De Colle bestaat, hebben zij gebruik gemaakt van de ruimte. Al meer dan 40 jaar bestaat de volksdansgroep. De groep dames die vandaag de dag samenkomt is samengesteld uit de bond van oud leerlingen (de BVOL) van de vroegere huishoudschool, de volksdansgroep van Oostenburg en de eerdere volksdansgroep uit EE, een initiatief van de hoofdmeester van de school daar eertijds.

Mannen gezocht

De 18 dames die de volksdansgroep nu nog telt, maken dankbaar gebruik van het mooie nieuwe onderkomen in Campus Kollum. Eigenlijk missen ze maar een ding, en dat zijn nieuwe leden in de groep. Ook mannen zijn heel erg welkom in de groep. Wie eens mee wil komen dansen in de nieuwe Colle is van harte welkom, je hoeft er niet eens echt voor te kunnen dansen. Dat iedereen met plezier naar huis gaat, dat is het belangrijkste. En dat de dans dan een keer gelukt is, dat is eigenlijk bijzaak.

Salsasferen in De Colle

STAP OP DINSDAGAVOND DE COLLE BINNEN EN JE GAAT BIJNA AUTOMATISCH MEEBEWEGEN OP DE LATINMUZIEK DIE JE HOORT. DINSDAGAVOND IS SALSADANSVOND, MET LESSEN DIE GEGEVEN WORDEN DOOR HILDA BOSMA VAN HILDANSA. ZE IS DAARMEE EEN VAN DE EERSTEN DIE GEBRUIKMAAKT VAN DE GROTE ZAAL VAN CAMPUS KOLLUM, EN DAT BEVALT GOED.

"De lessen die ik nu hier geef, gaf ik eerder in een ruimte in Buitenpost", vertelt Hilda. "De zaal daar was prachtig, maar verstopt op een industrieterrein. Wat een verschil met hier in de campus. De theaterzaal hier is mooi licht en ruim, en iedereen kan zo naar binnen wandelen. Het is er fijn vertoeven, de energie hier is heel goed." Hilda Bosma geeft haar salsadanslessen in Kollum samen met haar collega Debbie Martens.

Goed voor lijf en brein

Met 151 cursisten verdeeld over acht groepen in Kollum en Burgum heeft Hilda een flinke opmars gemaakt in salsa- en latinland, sinds de start van haar cursussen in 2014. Op de basisschool van haar kinderen gaf ze haar eerste dansworkshop. Al gauw volgde een proefles. "Latindansschool Hildansa bestaat nu precies vijf jaar, en een paar van de dames die toen meededen, zitten nu nog steeds op les." Waar de salsa meestal met een partner wordt gedanst, dans je in de lessen van Hilda solo, in groepsverband. "Het maakt de lessen uniek en echt iedereen kan eraan meedoen. Bovendien is dansen goed voor lijf en brein, je wordt er gezond en gelukkig van!"

Op dinsdag 29 oktober is er een proefles Salsadans in De Colle, wie wil kan meedoen! Informatie en aanmelden: www.hildansa.nl

De programmaraad van de Colle: Jannie de Vries, Marco Doevendans, Adeliën Buruma, Gerrit van der Poll en oud-lid Fokke Jansma.

Een programma **vol gezelligheid**

EEN NIEUWE COLLE, EEN NIEUWE PROGRAMMARAAD EN EEN NIEUW THEATERPROGRAMMA VOOR HET NIEUWE SEIZOEN. IN EEN BLINKEND NIEUW ONDERKOMEN IS ER VOOR IEDEREEN UIT KOLLUM EN DE WIJDE OMTREK VEEL TE BELEVEN. JANNIE: "DE NIEUWE CAMPUS KOLLUM BIEDT DAARVOOR DE PERFECTE FACILITEITEN, MET EEN ZAAL DIE INGERICHT KAN WORDEN VOOR ZOWEL STA- ALS ZITVOORSTELLINGEN. DAARMEE ZIJN WE ECHT EEN ONTMOETINGSPLEK VOOR JONG EN OUD, NIET ALLEEN UIT KOLLUM MAAR VOOR DE HELE REGIO NOORDOOST FRIESLAND."

De programmaraad van de Colle bestaat uit Jannie de Vries, Marco Doevendans, Adeliën Buruma en Gerrit van der Poll. Adeliën: "We hebben ontzettend veel plezier beleefd aan het samenstellen van het programma. We hebben een mooi gevarieerde groep met mensen met verschillende kwaliteiten. De een heeft affiniteit met theater, de ander met activiteiten of ondernemers, er zit iemand bij vanuit de basisscholen en iemand met bestuurlijke ervaring. Op die manier hebben we aan alles gedacht en een programma samengesteld waar we trots op zijn. We zijn heel benieuwd wat het publiek er van vindt."

PROGRAMMA

Zaterdag 12 oktober 2019 | 20.00 uur
Coverband Exposure

Zaterdag 26 oktober 2019 | 14.30 uur
Kindervoorstelling 7+
Reuring Theater
TJERK WORDT EEN BERK

Zaterdag 18 januari 2020 | 21.00 uur
The Bountyhunters ft.
Johannes Rypma

Zaterdag 28 maart 2020 | 20.00 uur
Familieshow:
Alive and Kicking
HANS EN STEVEN
KAZAN

Zaterdag 19 oktober 2019 | 11.00 uur
Kindervoorstelling 2+
Theatergezelschap
Meneer Monster
OVER EEN KLEINE
MOL DIE WIL WETEN
WIE ER OP ZIJN KOP
GEPOEPT HEEFT

Vrijdag 22 november 2019 | 20.00 uur
The Fortunate Sons
CCR 50 JAAR NA
WOODSTOCK

Zaterdag 22 februari 2020 | 20.00 uur
Cabaret:
Niet Schieten! –
25 jaar Lust en Leed
MAARTEN, AREND EN
ERIK NOG ÉÉN KEER
MET Z'N DRIEËN

Zaterdag 18 april 2020 | 20.00 uur
Frysk cabaret:
Op portret
HYMPHAMP THEATER

PAUL MAASBOMMEL OVER HET LANGE TRAJECT VAN CAMPUS KOLLUM:

‘Daar gekomen **waar we ook hadden moeten zijn**’

PAUL MAASBOMMEL WERD IN AMSTERDAM GEBOREN EN VERHUISDE ALS 15-JARIGE JONGEN BEGIN JAREN '70 MET ZIJN OUDERS NAAR KOLLUM, VANWEGE HET WERK VAN ZIJN VADER. "DAT WAS 'MOETEN', MAAR IK VOND HET OOK WEL WAT HEBBEN. HET FEIT DAT IK 45 JAAR LATER NOG STEEDS HIER WOON EN ZELFS WETHOUDER BEN GEWEEST GEEFT WEL AAN DAT HET OOK ECHT LEUK IS HIER. EEN FRIES WORD JE NIET SNEL ALS GEBOREN AMSTERDAMMER, MAAR IK VOEL ME ZEKER EEN KOLLUMER."

LEERLINGEN UIT DE VERRE OMTREK KOMEN NAAR CAMPUS KOLLUM

Toen hij in juli 2012 wethouder werd, was er net door het vorige college besloten dat er voor minimaal vijf jaar geen geld zou zijn voor voortgezet onderwijs. "Ik moest de scholen als kersverse wethouder dus vertellen 'jullie moeten wachten', terwijl ik in m'n hart dacht 'dit is een hele slechte beslissing.'" Het werd een verhelderend gesprek met de beide bestuurders van het Lauwers College en Piter Jelles Impulse. Maasbommel: "Ze zeiden ze vrijwel meteen 'dan weten we waar we aan toe zijn, dan gaan we verder dan Kollum kijken want zo kan het niet meer'. En het kon ook echt niet meer. Het hele onderwijs is aan verandering onderhevig, alleen de oude

gebouwen in Kollum veranderden maar niet. Er werd alleen al zo lang over gesproken."

De schrik van de boodschap

"Ik heb aan de bestuurders van de scholen na dat gesprek aangegeven, 'geef mij voor dat jullie stappen zetten wel de gelegenheid dat aan het college terug te geven en te kijken wat er eventueel aan te doen valt'. Het college schrok van mijn boodschap. Het voortgezet onderwijs weg uit Kollum, dat was nou ook weer niet de bedoeling. Gelukkig hebben we die beslissing weten te keren. Dat ging niet van de een op de andere dag, daar zijn we echt naartoe gegroeid langzaam maar zeker. Maar de bereidheid om er op de een of andere manier uit te komen, was er."

"Toen was het zoeken naar die ene manier. Dat heeft uiteindelijk vijf jaar geduurd. We zijn nogal eens wat zijwegen ingeslagen en we hebben heel wat hobbels overwonnen, waarvan geld de grootste was. Maar was het er anders van geworden als het eerder of sneller was gebeurd? Nee. Ik denk dat we uiteindelijk daar gekomen zijn waar we ook hadden moeten zijn. Dat met Campus Kollum hier nu staat wat Kollum verdient en wat de regio verdient. Toen we de gunning deden en de handtekening voor Campus Kollum stond, heb ik mezelf een gelukkig wethouder genoemd en dat gevoel is er nog steeds."

Tastbaar resultaat

"Ik kijk op het wethouderschap terug als

de mooiste baan die ik ooit heb gehad. Wethouder worden is iets wat je niet kunt plannen, tenminste niet in mijn geval. Je wordt steeds meer betrokken bij de omgeving waarin je woont en die betrokkenheid heb ik omgezet in meehelpen om dingen voor elkaar te krijgen. Zo rol je van het een in het ander. Natuurlijk ben ik trots op wat we hier hebben weten neer te zetten. Het is een tastbaar resultaat van mijn functie als wethouder. Veel tastbaarder dan bijvoorbeeld de opbouw van het sociaal domein, waar ik ook heel trots op ben, of het goed functioneren van de jeugdzorg en wmo. Maar dat zijn zaken die mensen pas zien als ze er mee te maken krijgen."

CAMPUS KOLLUM IS WAT DE REGIO VERDIENT

"Onderwijs is veel zichtbaarder en voor een veel grotere doelgroep van belang. We hadden die scholen voor voortgezet onderwijs hier en ik vind het ongelooflijk belangrijk dat we die hebben weten te behouden. Ik vond het met name van belang dat kinderen niet eerst 15 tot 20 kilometer hoefden te fietsen om op school te komen en dat is gelukt. Leerlingen uit de verre omtrek komen naar Campus Kollum. Dan heb je het niet alleen over Noordoost Fryslân maar ook over Noordwest Groningen. Die regiofunctie kan het nu houden en ik zie dat alleen maar groeien."

Ieder uniek, samen sterk

KORT VOOR DE ZOMERVAKANTIE WAS OP BEIDE SCHOLEN TE MERKEN DAT HET NU ECHT GING GEBEUREN; DE VERHUIZING NAAR CAMPUS KOLLUM. IEDERE LEERLING, IEDERE DOCENT EN IEDERE ANDERE BETROKKENE BIJ DE SCHOOL HAD ZO ZIJN OF HAAR EIGEN IDEE BIJ 'HET NIEUWE': VLAK VOORDAT HET SCHOOLJAAR EINDIGDE, KWAMEN DOCENTEN EN LEERLINGEN AAN HET WOORD OVER WAT HEN UNIEK MAAKT, EN SAMEN STERK.

Carenza van der Meulen is 15 jaar en komt in de eerste examenklas van het Lauwers College op Campus Kollum. "Toen ik op de basisschool kwam, de Cazimier, was er al het plan dat er iets nieuws zou komen. In groep 6 ben ik nog in het gemeentehuis geweest waar ze vertelden over de plannen. In groep 8 mochten we meedenken over wat wij nodig vonden op een nieuwe school. Nu is Campus Kollum mijn school geworden, best bijzonder."

EEN GOED GESPREK OF EEN POTJE TAFELTENNIS MET EEN LERAAR, DAT KAN ALLEBEI

Voor Collin van der Veen, 13 jaar, stond meteen na zijn eerste schooljaar op het Lauwers College de verhuizing naar Campus Kollum op de planning. "Het is veel ruimer, de lokalen zijn nieuwer, en je hebt eigen keus om te gaan zitten als je wilt concentreren. De kleuren hebben daarin een betekenis, ik denk dat dat wel kan werken."

Senna Detmar (15), 3e klas Piter Jelles: "We zijn vaak verhuisd met onze school maar hebben ook heel veel herinneringen gemaakt. Het is een leuke tijd geweest en dat gaat het in Campus Kollum vast ook worden. Ik hecht niet zoveel waarde aan dingen. Ik hoop dat de communicatie tussen leraren en leerlingen blijft zoals die was. Een goed gesprek of een potje tafeltennis met een leraar, dat kan allebei en dat vind ik leuk."

DE RELATIE DIE JE TOT ELKAAR HEBT BLIJFT BELANGRIJK

Dorijn van Doorn, zorgcoördinator op Piter Jelles: "Het is goed geweest dat we al langer samen zijn. Voorheen was het veel meer 'zij van het Lauwers' en 'wij van Piter Jelles'. We krijgen te maken met elkaars leerlingen. Ik vind het wel heel leuk nu

klein beetje mee te kunnen kijken met een andere doelgroep."

Christien Dijkstra, docent Engels en decaan aan het Lauwers College: "Ik kom voor het eerst in 25 jaar in een nieuw gebouw te werken. Ik ga de gemoedelijke uitstraling hier het meest missen denk ik. We kunnen goed met elkaar. We hebben veel verschillende mensen op school, maar we hebben het wel leuk met elkaar."

Raico Gorter, 14 jaar, 3e klas Piter Jelles: "Ik ben naar deze school gegaan omdat het een kleine school is. Dat we nu met z'n allen in een grote school zitten, vind ik ergens wel jammer. Maar het heeft ook pluspunten. Alles is nieuw en moderner dan wat het was."

Jasmijn Scheeres, 14 jaar, 3e klas Piter Jelles: "Hier was het altijd best druk in de school, omdat het klein was. Campus Kollum is groter en die vrolijke kleuren vind ik zo mooi. Ik denk dat we er wel sfeer kunnen maken."

Wiemer Esenbrink, natuurkundedocent op Piter Jelles: "In het nieuwe gebouw moet je je wel mengen, je kunt niet anders. Nu liepen leerlingen ook wel eens over en weer, maar nog niet op grote schaal. Ik denk dat het een positieve invloed kan hebben op de sfeer. Je bent allemaal met elkaar. De relatie die je tot elkaar hebt, de mooie

dingen die je meemaakt, dat was al belangrijk en dat blijft belangrijk."

Marijke Steensma, docente Nederlands met een aantal zorgtaken bij Lauwers College: "Ik was heel erg gehecht aan het oude. Zelfs de winters in de kou met de dekentjes op schoot hadden wel iets. Die herinneringen aan de jaren dat ik hier zat neem ik mee, tegelijk met de nieuwsgierigheid naar het nieuwe."

Simone van der Ploeg is 14 jaar en moet nog drie jaar naar Campus Kollum naar school, want ze doet het vwo. "Ik zie de overgang naar Campus Kollum als soort van nieuwe start voor mezelf. Het is allemaal nieuw dus dan zelf ook maar iets nieuws beginnen, anders, beter, iets veranderen. Maar de vriendschappen neem ik mee, niet alleen met de leerlingen maar ook met de docenten. Dat is ook een soort van vriendschap en ik hoop dat dat blijft."

HEEL BIJZONDER DAT CAMPUS KOLLUM MIJN SCHOOL IS GEWORDEN

Van achter naar voren van links naar rechts: Senna Detmar, Jasmijn Scheeres, Raico Gorter, Wiemer Esenbrink, Dorijn van Doorn, Marijke Steensma, Collin van der Veen, Simone van der Ploeg, Carenza van der Meulen en Christien Dijkstra.

Meer leerlingen aan het woord:

IK VIND HET EEN LEUK, MOOI EN GROOT GEBOUW | **IK HEB ER HEEL VEEL ZIN IN** | **IK VIND HET WEL HEEL SPANNEND** | ALLES IS WEER NIEUW | **HET LIJKT ME LEUK MAAR IK ZIT WEL MET DE LOKALEN ONTHOUDEN** | HET IS MINDER VER NAAR SCHOOL FIETSEN EN ER IS EEN COOLE GAMERUIMTE | **HET ZIET ER MOOI UIT EN SCHOON EN NIEUW** | IK HEB ER NIET ZOVEEL ZIN IN OFZO | JE KOMT BIJ VEEL NIEUWE KINDEREN EN DAT VIND IK WEL HEEL SPANNEND | **IK HEB ER EEN BEETJE ZIN IN** | HET IS WEL HEEL ERG WENNEN MET ALLEMAAL NIEUWE KINDEREN | **IN HET NIEUWE GEBOUW HOOP IK DAT DE WIFI BETER IS** | HET LIJKT ME WEL GEZELLIG | **ALLES IS LEKKER GROOT** | WE KRIJGEN WEL GROTE KLASSEN | **HET LIJKT ME LEUK OM MET DE ANDEREN SAMEN WANT IK KEN WEL WAT VAN HUN SCHOOL** | HET LIJKT ME LEUK OM MET DE LIFT TE GAAN | **WE KRIJGEN EEN LUXE GEBOUW EN DAAR HEB IK WEL ZIN IN** | IK HOOP DAT HET DAAR OOK EEN LEUKE SFEER KRIJGT | **WE LEVEN NU EN NIET IN HET HEDEN EN HET VERLEDEN** | IK VIND HET EEN CHILL GEBOUW | **MEER VRIENDEN, MEER RUIMTE, MEER LOKALEN, TWEE DIRECTEUREN, EN EEN LIFT** | HET IS NIET ZO SPANNEND ALS DE EERSTE KLAS, WANT JE KENT AL EEN PAAR MENSEN | **IK ZOU ER WEL WILLEN BLIJVEN TOT KLAS 4** | HET GEEFT MIJ EEN GOED GEVOEL OM NAAR DE NIEUWE SCHOOL TE GAAN | **IK VIND HET EEN MODELSCHOOL** | ELK EINDE IS EEN NIEUWE BEGIN

!mpulse Kollum@

VOLG JE TALENT!

!mpulse Kollum begeleidt jou gewoon heel goed op weg naar een mavo-, havo- of vwo-diploma. Maar er is meer. Naast alle bekende schoolvakken heb je ook een aantal uren flextijd in je rooster. In die flextijd bepaal jij zelf wat je doet. Dat kan een hulples wiskunde zijn, maar ook een talentenworkshop. Bijvoorbeeld keramiek, freerunning, psychologie, improvisatietheater en fotografie. Er kan van alles!

Daarnaast organiseren we een aantal keer per jaar de 'Community-week' en de 'Setting-week'. Tijdens Community werk je met elkaar, voor elkaar en voor anderen. En tijdens Setting werk je in een groep aan een onderzoeksproject dat past bij jou. Zo leer je vanuit jouw eigen passie en interesse.

!mpulse Kollum is een kleine, veilige en leuke school waar iedereen je kent en je de persoonlijke aandacht krijgt die je verdient. Dat vinden we erg belangrijk, omdat je zo met plezier naar school gaat en goede resultaten behaalt. Je ontdekt op een leuke en bijzondere manier wie je bent, wat je wilt en wat je kunt. Je krijgt volop de kans om jouw talenten te ontdekken en te ontwikkelen, met daarbij veel aandacht voor eigentijdse kennis en vaardigheden. Zo heb je een opleiding voor jouw wereld van vandaag en morgen.

EEN OPLEIDING VOOR JOUW TOEKOMST!

KOM BIJ ONS LANGS!

- Informatieavonden voor je ouders: 5 en 14 november vanaf 19.30 uur
- Doemiddagen: 5 en 14 november
- Open Dag: 23 januari 2020

Meer info? Kijk op piterjelles.nl/impulsekollum

Onderwijs behouden in het dorp

De christelijke mavo onder een dak met de gemeentelijke mavo, het was in de jaren '70 van de vorige eeuw ondenkbaar. Toch is samenwerking van alle tijd, weet ook Ebe Elderhuis. Hij was 37 jaar lang werkzaam op de mavo die we nu kennen als het Lauwers College. "Al yn 1987 wie it in fúzjeskoalle tusken it technysk ûnderwiis en de húshâldskoalle. Letter gie de mavo samen mei it vwo." Geschiedenis was zijn hoofdvak, maar vanwege de behaalde hoofdakte mocht hij veel lessen geven. Maatschappijleer, Nederlands, Economie, Aardrijkskunde... Elderhuis was zelfs

een tijdje adjunct directeur van de school. "We hawwe jierren hân wêryn't we 400 learlingen op skoalle hienen. Dat is no weromrûn nei 200. Om it ûnderwiis wol te behâlden yn it doarp is it goed dat der gearwurke wurdt mei de oare skoalle, yn in gebou mei meardere fasiliteiten. Eartiids wienen we as kristlike skoalle fierstente idintiteitsgefoelich om sa'n gearwurking oan te kinnen, tink ik. Mar de wrâld is feroare, it ûnderwiis is feroare en as ûnderwiisinstelling moastst dêr yn mei."

Een **boppeslach** voor de leefbaarheid

"Campus Kollum is wat ons betreft een boppeslach voor de leefbaarheid", zegt het negenkoppige bestuur van plaatselijk belang Kollum unaniem. "Als plaatselijk belang vinden we het belangrijk om het dorp levendig te houden, om daar initiatief in te tonen en mensen daarin met elkaar te verbinden. Hebben we een idee, dan zetten we de schouders eronder en maken we het voor elkaar, dat is de mentaliteit hier." En het heeft effect. "Als je kijkt naar het Kollumer Oproer en Campus Kollum, twee hele grote projecten voor een relatief klein dorp, daar mogen we trots op zijn. Nu is het zorgen dat we die flow vast kunnen houden. We hebben genoeg ambitie met 30 projecten voor Kollum watersportdorp, het opknappen van de wallen, de DOM 2.0, maar ook projecten als het hertenkamp, de avondvierdaagse en de vrijwilligersdag. In een dorp waar alles dicht bij elkaar is, met alle voorzieningen voorhanden en actieve ondernemers, hebben we als Kollum echt een streekfunctie als grootste dorp in de nieuwe gemeente. Die levendigheid hier, houdt zowel de ouderen als de jongeren hier. Campus Kollum is daar een geweldig groot onderdeel van."

De bibliotheek is **zoveel meer** dan boeken

Henk van der Meer is met zijn gezin al 45 jaar lid van de bibliotheek in Kollum. Vlak voor de zomervakantie vertelde hij in het nog oude onderkomen van de bibliotheek over wat de bibliotheek voor hem zo bijzonder maakt. "Wij hebben altijd een hele grote leesbehoefte gehad in ons gezin. Toen de bibliotheek werd geopend in 1974, zijn we dan ook meteen lid geworden. Ik ben heel 'leesgierig'. Dat moet voor mijn werk als corrosiespecialist, maar ik lees ook graag spannende boeken. Zo'n twee keer per week komt Henk bij de bibliotheek. "In de tijd dat het personeel nog wat vaster was, kende ik ze allemaal en zij kenden mij. Dat scheidt een band. Als ik zoek naar een specifiek document of boek, weten ze dat ze wel eens wat verder moet zoeken dan de reguliere systemen, maar dat doen ze dan graag. Ik ben ook wel eens binnengelopen en dan hadden ze al een boek voor me achteruit gehouden omdat ze wisten dat het mijn smaak was. Dat heb ik altijd zeer gewaardeerd." Aan een nieuw onderkomen was de bibliotheek wel toe, vind ook Henk. "De bibliotheek is tegenwoordig zoveel meer dan boeken, daar was het oude niet op ingericht. Bovendien kan de schooljeugd nu vanuit de klas zo de bibliotheek binnenstappen, dat kan het lezen alleen maar stimuleren."

Voordeel van **samenwerking** blijven zoeken

"Wat ik in mijn werkzame periode al vond en wat ik nog steeds vind, is dat een bibliotheek nog beter tot zijn recht komt als die samenwerkt met partners. Dat blijkt uit alle samenwerkingen die we zijn aangegaan met scholen en andere dienstverleners in het sociale domein." Jouke Bethlehem is vorig jaar gestopt met werken, zijn laatste functie was die van directeur/bestuurder van bibliotheek Noord Fryslân. De plannen voor Campus Kollum maakte hij vanaf het begin mee. "Dat ik de voltooiing van het traject net niet meemaakte in mijn werk, vind ik niet erg. Belangrijker is dat het gebouw er staat en dat de inhoudelijke samenwerking nu echt van start gaat. Het is een project waarvan de kennis en ervaring elders weer gebruikt gaat worden. Het ziet er kansrijk uit. Onderwijs, bibliotheek en dorpshuis die in gezamenlijkheid hun diensten aanbieden aan de inwoners van Kollum en omgeving dragen echt bij aan het welzijn van de mensen. Het verrijkt de gemeenschap als geheel. Mijn wens en verwachting is vooral dat men elkaar in die ontwikkeling die in gang is gezet bij de hand houdt, en de voordelen blijft zoeken van de samenwerking. Ik heb wat dat betreft echt respect voor alle partijen die hierin hun nek hebben durven uitsteken."

Samen sterker, krachtiger en mooier

"Dat de school die we zo golvuldig hadden opgebouwd in 2006, plat ging, dat was wel even een moment ja. Maar dat Piter Jelles Impulse Kollum het zo goed doet en samen met het Lauwers College goed en mooi onderwijs kan blijven bieden in een regio waar krimp heerst, is ontzettend knap." Tineke Hoekstra was in 2006 bij het ontwikkelteam voor Impulse-onderwijs in Kollum betrokken. "In Leeuwarden was dat een jaar eerder opgezet. In Kollum hebben we toen eenzelfde soort concept ontwikkeld, maar dan toegespitst op wat de leerlingen hier nodig zouden hebben." Het resulteerde in een school waarin de nadruk van het onderwijs, naast goede vakinhoudelijke kwaliteit, ligt op zelfvertrouwen, samenwerken, oog voor elkaar en communiceren. "Het past bij het gedachtegoed van Campus Kollum. Niet kijken naar de verschillen, maar naar wat elkaar bindt. En daar waarin je van elkaar verschild, van elkaar leren." Van 23 leerlingen in het eerste seizoen, groeide Impulse Kollum naar 200 leerlingen nu. Hoekstra volgde de ontwikkelingen voor Campus Kollum op de voet, vanaf de zijlijn in een andere functie binnen het onderwijs. "Wat ik nu zie zijn twee hele gedreven onderwijsteams die er samen met bibliotheek en dorpshuis iets moois van maken. Met elkaar wordt het alleen maar sterker en krachtiger en mooier."

Een project **met trots**

AL SINDS 2013 IS DOUWE VELTMAN BETROKKEN BIJ CAMPUS KOLLUM, WAT IN DIE TIJD DIE NAAM NOG HELEMAAL NIET HAD. ALS PROJECTMANAGER HEEFT HIJ OVER IEDERE VIERKANTE METER MEEGEDACHT. HIJ WAS DEGENE DIE DE ALLEREERSTE SCHETSEN BINNENKREEG VAN WAT ER NU STAAT. IN EEN PAAR VRAGEN AAN HEM KRIJGEN WE EEN DUIDELIJK BEELD VAN HOE CAMPUS KOLLUM TOT STAND KWAM, VAN VOORTRAJECT TOT AANBESTEDING.

Hoe zag het voortraject van Campus Kollum eruit?

"In 2013 schoof ik aan bij de gemeente, toen nog Kollumerland c.a., om hen te ondersteunen in de zoektocht naar nieuwe huisvesting van verschillende voorzieningen in Kollum. Die zoektocht is niet een rechte lijn geweest, er zijn aardig wat afslagen genomen, stappen teruggezet en weer vooruit. Het oorspronkelijk idee was dat De Colle verbouwd en vernieuwd zou gaan worden. De eindconclusie daarvan was dat niet te doen. Daarnaast lag er een plan voor de nieuwe huisvesting van het primaire en basisonderwijs in een kindcentrum. Daarbij kwam ook het voortgezet onderwijs in beeld. In 2013 waren dat nog twee projecten. In 2014 werd mijn rol groter, toen ontstond het plan om alles in een gebouw op een locatie te huisvesten. Wat volgde was locatie onderzoek; waar binnen Kollum zijn plekken waar je een dusdanig educatiecentrum - want zo heette het toen - kwijt kunt. Tegelijk gingen we in gesprek met alle partijen om te zien of we tot een gezamenlijk idee zouden kunnen komen. Op een bepaald moment kwam daar de conclusie 'het wordt hem niet'. Basisonderwijs en voortgezet onderwijs in een gebouw, dat werd te massaal, vooral voor de kleine kinderen. Daar zijn de wegen gescheiden. Het centrum voor onderwijs en educatie en het kindcentrum werden twee projecten. Toen in 2015 die keuze gemaakt is werd mijn rol veel groter. Ik werd vertegenwoordiger en verantwoordelijk voor het hele ontwerp en de realisatie van Campus Kollum. Dat was toen nog een werktitel, maar is uiteindelijk de naam gebleven."

De eerste stap die werd gezet is af te wijken van een traditionele aanbesteding, en te kiezen voor een Design en Build traject. Wat maakt Design en Build zo geschikt?

"Design en Build is een contractvorm waarbij een consortium verantwoordelijk is voor het ontwerp en het maken van een gebouw. Bij traditionele bouw huur je als

opdrachtgever alle adviseurs separaat in; de architect, de installateur, de constructeur; en natuurlijk een aannemer. Bouwer en makers hebben dan geen directe relatie met elkaar. Als er dan een discussie ontstaat trek je als opdrachtgever aan het kortste eind. Kortom; je hebt te maken met een heel ander risicoprofiel. Je krijgt bovendien vooraf een compleet product te zien. Zowel voor opdrachtgever als gebruiker is het fijn dat je kiest uit een ontwerp dat bijna klaar is. Wij hebben aan de voorkant gezegd dit is het budget, dit zijn de wensen en eisen, en lever iets aan wat daarbinnen past."

Hoe begint zo'n traject?

"We zijn begonnen de visie van de gebruikers te vertalen in schema's. Een relatieschema voor het gebouw noemen we dat. Dat is voor de architect een heel belangrijk schema: welke relaties moeten de verschillende functies in het gebouw met elkaar hebben. Dat zijn wensen, maar ook eisen. De grote zaal van De Colle moest grenzen aan kantine, dan kan De Colle uitbreiden van 200 naar 300 zitplaatsen. Maar de basisruimte mocht juist wat kleiner blijven want meestal is het niet nodig. Voor scholen betekende het van beide zelfstandig een eigen school naar nu alles delen in een nieuw gebouw. Dus los van de technische vraagstukken was het ook de enorme samenwerking die volledig op tafel kwam te liggen. En het kon ook alleen maar omdat die partijen het samen deden. Het podium van De Colle is ook het dramalokaal voor de scholen. Vergaderruimtes worden overdag als lokaal gebruikt, want die zitten toch vaak pas 's avonds vol. Een scheikundelokaal is een duur lokaal, als je dat niet samen doet dan kost het teveel. Door efficiënt roosteren kon er een gloednieuw pand gebouwd worden die financieel haalbaar was. Door hierover met elkaar te praten start de samenwerking eigenlijk al. Dat ging door tot op de kleinste details. Wie zit er achter de balie, wie doet de deur op slot, wie doet de beveiliging, wie vervangt het lampje dat kapot is, tot op dat niveau zijn we er helemaal doorheen gegaan.

Dat leverde een schema op van waaruit we zijn gaan werken, nog voor we een ontwerp voor ogen hadden. Wat wil je met het gebouw, wat moet het kunnen. Doordat je niet in een ontwerp denkt ben je vrijer. Als iets op tekening staat dan stuurt dat, dan ga je invullen, schetsen. Nu hebben we alle wensen uitgeknipt en naast elkaar gelegd. Daaruit kwam het ruimteboek voort, waarin per ruimte omschreven stond wat er in zo'n ruimte gebeurt, zodat architect daar rekening mee kan houden in ontwerp en keuze voor materialisering. Je schrijft dan niet voor hoe het moet, je schrijft een eindresultaat. Bijvoorbeeld dat het in een lokaal maximaal 21 graden mag zijn, hoe snel die temperatuur moet kunnen dalen en stijgen, en hoe licht het moet zijn. Tegelijk met dat proces schreven we een vraagspecificatie. Vanwege de omvang van het project moest er Europees worden aanbesteed. Na een selectieronde bleven er een aantal partijen over die een inschrijving mochten doen.

Hoeveel inschrijvingen leverde het op?

Het leverde vier inschrijvingen op. Vier inschrijvingen, complete boekwerken met ontwerpen en maquettes. De

dag dat dat binnenkwam waren we allemaal super enthousiast. Toen wist ik 'het is gelukt'; er zijn inschrijvingen binnengekomen die binnen budget hebben ingeschreven. Dus het kan. Het project was op dat moment voor mij geslaagd, een fantastisch gevoel. Daarna konden we over op het beoordelen van de inschrijvingen. We hebben de inschrijvingen beoordeeld op kwaliteitsaspecten, niet op geld. Zo hebben we de hoogste prijskwaliteit verhouding uit de markt gehaald aan de voorkant."

Hoe beoordeel je een inschrijving op kwaliteit?

"We hebben vooraf met elkaar bedacht welke criteria we belangrijk vonden. Het belangrijkste criterium is de functionaliteit van het gebouw en de buitenruimte. Op de tweede plaats kwam het energie- en installatieconcept. Een goed functionerende en energiezuinige installatie is van groot belang voor het succes van een nieuw gebouw. Het derde is de materiaalkeuze in verhouding tot 40 jaar gebruik van het gebouw. Zitten er kozijnen in die we nooit te hoeven schilderen? Dat soort zaken waren een enorme pré. Architectuur was het vierde criteria. Ook belangrijk maar ondergeschikt aan de functionaliteit. Aan die criteria hebben we waardes gehangen, die weer in verhouding tot de inschrijfsom werden gezet. De inschrijvende partij die qua functionaliteit het beste gebouw kon leveren, had dus al een behoorlijke voorsprong. De beoordelingscommissie bestond uit veel mensen, maar men mocht alleen maar beoordelen op het onderdeel waar ze verstand van hadden. Je kunt je onmogelijk overal op inlezen en je hebt van heel veel dingen geen verstand. Dan moet je er ook niks van vinden. Wat architectuur betreft, daar moet juist iedereen wat van vinden. Want iedere burger die langsfiets heeft een mening. Maar als het gaat over de functionaliteit van het gebouw, dan moeten juist de gebruikers dat beoordelen. Het winnende concept heeft verschrikkelijk goed begrepen wat de gebruikers wilden en dat ook nog eens op een ontzettende mooie manier vertaald naar een gebouw en plattegrond."

Wat heeft dit project je persoonlijk opgeleverd?

"Ik zag het als mijn belangrijkste taak om die droom die er aan de voorkant was, die steeds concreter werd, te realiseren tot wat er nu staat. Ik geloof enorm in deze werkwijze en probeer het in elk project beter te doen dan de vorige. Er zitten ook elke keer verbeteringen in, voornamelijk procesmatig. Bij Campus Kollum was dat de interactie met de gebruikers. We hadden een startbijeenkomst georganiseerd met de gebruikers en de inschrijvers. Naast alle documenten was dat het moment waarop je het verhaal hoorde en de emotie voelde over wat belangrijk was. En dat heeft gewerkt. Als je dat hele proces van papier, tot bouwput tot gebouw meemaakt, maakt je dat op een gegeven moment wel heel trots."

Douwe Veltman was projectmanager bouw- en vastgoed bij ingenieursadviesbureau Sweco Nederland. Ten tijde van de totstandkoming van Campus Kollum is hij veranderd van werkgever en in dienst getreden van BCN groep.

WETHOUDERS JOUKE DOUWE DE VRIES EN PYTSJE DE GRAAF:

Voor iedereen **van 0 tot 100** jaar voorzieningen in Kollum

"MEI DE NOAS YN 'E BÛTER", ZO VOELT HET VOOR WETHOUDERS PYTSJE DE GRAAF VAN CULTUUR EN JOUKE DOUWE DE VRIES VAN ONDERWIJS VAN GEMEENTE NOARDEAST-FRYSLÂN. PAS SINDS 1 JANUARI DIT JAAR IS KOLLUM EN DAARMEE DE CAMPUS BESTUURLIJK ONDERDEEL VAN HUN WERK. TOCH WAREN BEIDE AL EERDER BETROKKEN.

Jouke Douwe: "Ik folgje de gearwurking tusken Piter Jelles en it Lauwers College al in skoftke, om't ik sels út it ûnderwiis kom en sadwaande ynteresearre bin yn de ûntwikkelings op dat mêd. Campus Kollum waard konkreet foar my doe't wy in jier as twa lyn as gemeenten yn it ramt fan de weryndieling fan elkoars plannen op 'e hichte steld waarden. Doe't ik as wethâlder oan de slach gie yn Noardeast-Fryslân, bin ik dêrom ek fuortendaliks yn de kunde kaam mei it kampusbestjoer."

"Dat de skoallen al yn de opmaat nei Campus Kollum mei elkoar gearwurkjen gien binne, jout in soad kânsen. Mei-inoar kreëarje se de mooglikheid om goed beropsûnderwiis yn stân te hâlden. Foar ien skoalle allinne is in groep learlingen dy't in beropsrjochte fak kiest, faak te lyts om it fak oanbiede te kinnen, mar yn gearwurking kin dat wol. Der binne prachtige lokalen foar yn gebrûk nommen. En it giet hiel goed mei de oanmeldings, sa'n nij gebou lûkt oan. Dat se inoar as kristlike en iepenbiere skoalle fûn hawwe, fyn ik moai."

DAT SE INOAR AS KRISTLIKE EN IEPENBIERE SKOALLE FÛN HAWWE, FYN IK MOAI

Ook voor wethouder Pytsje de Graaf heeft Campus Kollum een geschiedenis, en wel in haar rol als voorzitter van het bestuurlijk overleg bibliotheken Noord-Fryslân. Binnen dat overleg vielen de bibliotheken in de gemeenten Noardeast-Fryslân, Achtkarspelen, Dantumadiel, Ameland en Schiermonnikoog. Vijf jaar geleden werd er een regiovisie opgesteld. Pytsje: "De wichtichste fraach wie wêr't wy de

bibleteken sintrearje soenen. Dúdlik wie dat Kollum in nije bibleteek nedich hie. Der wie doe noch gjin sprake fan in kampus, mar der wienen al wol ideeën oer. Ek ús idee wie fuort om net allinne te sjen nei fernijing fan de bibleteek, mar te sjen nei oare foarsjennings dy't dat nedich hienen. De kombinaasje mei ûnderwiis is doe al makke. Tagelyk folge ik ek de ûntwikkelings yn myn politike rol binnen de gemeente Dongeradiel doe noch, omdat we al in soad gearwurken mei Kollumerland c.a. We hawwe it ek wol kritysk folge, moat ik bekenne. We wienen al yn de fase dat we fusearje soenen, dan giest sjen nei inoars finânsjes. It is úteinlik hiel moai by inoar kaam. It hat in lang proses west, mar ast it resultaat sjochst, meist der grutsk op wêze. Alle lof foar de bestjoerders fan doe, Paul Maasbommel en Jan Benedictus, dy't der hurd oan lutsen hawwe om dit foar elkoar te krijen."

CAMPUS KOLLUM FOARBYLD FAN KLUSTERING FAN FOARSJENNINGS

Wat betekent de Campus voor de regio?

Pytsje: "Campus Kollum is wat my oanbelanget it foarbyld fan hoe't je klustering fan foarsjennings realisearje kinne. De kombinaasje fan byb, doarpshûs en ûnderwiis is unyk en kin elkoar tink ik allinne mar fersterkje. Anst mei it bernsintrum derby kinne we minsken fan 0 oant 100 jier betsjenje yn Kollum. En hoe't it ek boud is, sa iepen, ljocht en transparant. Gjinn gongen, oeral sichtlijnen. Dat bern nei skoalle geane en pakes en beppes oan de stamtafel sitte te krantlêzen en dan dochs harren bern sjogge, ik tink dat dat yts hiel bysûnders is."

Jouke Douwe: "Kollum byt it spits ôf foar de fersterking fan it ûnderwiis yn ús nije gemeente. Dokkum sil, wat my oanbelanget, gau folgje, mei ek dêr in kampus. Dan hawwe we twa sterke kearnen wêryn't we ûnderwiis oanbiede en kinne we de skoalgeande jeugd yn de gemeente hâlde." Pytsje vult oan: "Dy plannen en dêrby opteld de oanmelding út de regio wei dy't der no al binne foar de skoallen, makket dat wy neitinke moatte oer de berikberens. Tolve kilometer is it maksimum dat in bern fytsje meie soe. Sawol yn de regio Dokkum as Kollum binne dy ôfstannen wol wat grutter. Dat soe betsjutte kinne dat der buslinen realisearre wurde, en dat we it iepenbier ferfier tagonklikers meitsje foar de doelgroep. Want in OV-jierkaart begjint pas by 18 jier. Der is altyd in kategory dy't dêr bûten falt, dat jildt foar de hiele provinsje. Wy kinne dêryn foaroprinne."

IN TEATER YN DE STÊD FAN OARE ALLURE AS TEATER YN DE DOARPEN

Jouke Douwe: "Ik tink dat De Colle in funksje foar de hele regio hawwe kin. Foar it teater kin der in gearwurking ûntstean mei it teater yn Dokkum. Je hoege gjin konkurrinten te wêzen, der kin júst oansluting ûntstean dy't nei skaal en ierd passe by beide kearnen. In moaie opjefte om de kulturele programma's op elkoar ôf te stimmen tink ik." Pytsje: "In wichtich punt ek om foar de nije kultuurnota takom jier nei te tinken oer wat je dogge mei de kulturele programma's yn de doarpshuzen en yn de stêd. Dat komt hieltyd tichter by elkoar, mar dochs is in teater yn de stêd fan in oar allure as in teater yn de doarpen. Ek as gemeente moatte we sjen nei wêr't we yn ynvestearje en hoe't we dy ôfwikseling goed meitsje. Want kultuer makket wol de leefberens."

Jouke Douwe: "Dokkum en Kollum komme wat dat oanbelanget hieltyd tichter by inoar te lizzen en ik fyn it moai dat dat troch sa'n weryndieling ûntstiet. Sa binne der yntusken kontakten tusken Kollum en de organisaasje fan de Admiraliteitsdagen yn Dokkum om gebrûk te meitsjen fan elkoars kunde en ûnderfining, en wurde eveneminten op elkoar ôfstimd. Dy bân wurdt hieltyd mear oanhelle en dat kinne we as gemeente allinne mar tajuiche." Pytsje: "It Anno-ferbân wêryn't we gearwurkje mei oare gemeenten en de regiodeal dy't we yn Noardeast-Frysk ferbân hawwe, helpe mei oan dy fersterking. En it moaie is: men gunt inoar wat. Dat is in moaie basis foar de takomst."

KOLLUM EN DOKKUM KOMME HYLTYD TICHTER BYÛNOAR TE LIZZEN

Hoe zien jullie de toekomst van de regio?

Jouke Douwe: "Ik hoopje dat gearwerkingskoallen as Campus Kollum hieltyd mear ûntsteane en dat we dêrmei it foarsjenningenivo yn 'e regio oerein hâlde kinne. Fansels is groei moai, mar behâld is al in hiele útdaging. It tal ynweners yn de regio nimt ôf en it tal jongeren nei ferhâlding noch wat mear, omdat der relatyf mear âlderen komme. Dêr leit in dúdlike opjefte foar dizze regio." Pytsje: "Ik sjoch yn de takomst in hieltyd mear selsbewuste regio. As ik sjoch hoefolle we no al mei de mienskip opsette, is it al lang net mear sa dat de gemeente bepaalt wat der bart, mar dat it foaral de bewenners binne dy't bepale wat der bart. Ut ûndersyk komt nei foarren dat de minsken hjir ien fan de meast lokkige en sûne binne yn Fryslân. Tagelyk hawwe we it minste te besteegjen. Dat sil ek bliuwe, ik tink net dat de leanen omheech gean sille. Mar we kinne wol selsbewuster en lokkiger wurde mei elkoar. Sa sjoch ik de takomst foar de regio."

OPENINGSWEEKEND CAMPUS KOLLUM

Coverband
Exposure

12 oktober 2019

Aanvang: 20.00 uur

GRATIS ENTREE

www.decolle.nl

De Colle

